

Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil

Sună peste voi îngerul Meu, sună de sărbătoare, fiilor care-Mi primiți venirea Mea cea de după două mii de ani. Sună îngerul Domnului. Amin, amin, amin.

E sărbătoare mare de îngeri, e zi mare, fiilor. Cerul grăiește peste pământ, iar voi sunteți poarta cerului, și Eu intru în ea cu dreptatea, căci scris este în Scripturi: *«Intrând în porțile dreptății voi lăuda pe Domnul, că aceasta este poarta Domnului, și dreptii vor intra în ea»*. Amin. Am plecat cerul până pe pământ și am venit la voi ca să vă fac ai Mei. N-a fost de când e veacul minune mai mare ca aceasta. Spun așa pentru că Eu M-am dus la Tatăl, iar când M-am dus, am spus: *«Cei ce vor crede în Mine vor lucra minuni mai mari»*, vor lucra după plecarea Mea minuni mai mari decât oricând, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.

O, copilași duiosi după cer! Cine se mai roagă ca voi la Mine să aduc cerul pe pământ și să vin și Eu cu el? Cine-Mi mai cere viață fără de moarte? Cine mai așteaptă învierea morților și viața veacului ce va să fie? Iată veacul cel nou, vorbirea Mea peste pământ, cuvântul Meu, care împărătește de pe tronul său; veacul cel nou, care nu este pentru lume, ci pentru cei ce se sfințesc pentru Mine. Rugăciunea Tatăl nostru nu este pentru lume, căci Eu pe ucenicii Mei i-am învățat s-o spună, nu lumea am învățat-o. Lumea face păcate de moarte împotriva ei și a Mea, iar în rugăciunea Tatăl nostru se pomenește numai de greșale. Rugăciunea Tatăl nostru este pentru ucenici, este pentru cei ce au de tată pe Dumnezeu, ascultându-L. Amin. Eu așa v-am învățat pe voi, să vă rugați la Tatăl și să cereți cerul pe pământ și viață fără de moarte. Cum de nu vrea omul să audă și să vrea și el să fie viu, și să fie precum în cer pe pământ, și să aducă și el cerul pe pământ așa cum îl aduceți voi?

O, Eu Mă întăresc în voi cu venirea Mea și Mă hrănesc cu voi ca de un rod nou, fiilor. Îmi întăresc venirea și puterea venirii Mele la voi, și Îmi sunteți hrană de întărire Mie. Când vine primăvara și apar cele dintâi roade ale pământului, se înviorează omul hrănindu-se cu ele și prinde putere și prosperitate în toate neputințele lui. Așa și Eu, Mă hrănesc cu voi și Mă bucur de voi ca de un rod nou și Îmi întăresc venirea hrănindu-Mă cu voi. Mulți rostesc cu duh de mândrie și zic: *„Dumnezeu este peste tot, și cu toți deopotrivă“*. Da' de unde, fiilor înțelepți! O, nu este așa! Eu sunt de partea celor ce fac voia Mea, căci scris este: *«Voia Lui este de partea celor ce se tem de El. El este cu cei plăcuți Lui»*. Amin. Vai celui ce-i lipsește frica de Dumnezeu, că acela își lucrează pierzarea și nu-i este frică de ea, dar voi să ziceți mereu ca David, care zicea: *«Străpunge, Doamne, cu frica Ta trupul meu, că de judecățile Tale m-am temut, Doamne»*.

O, copii deșteptători peste pământ, cuvântul Meu de peste voi răvășește lumea îngerilor, și vin îngerii cu venirea Mea la voi și văd cu voi tronul cuvântului Meu, cartea judecății făpturii, și din care iau cei vii și cei morți, fiecare după faptele lor. Eu până să plec la Tatăl am spus așa: *«Când Fiul Omului va veni întru a Sa slavă, și toți îngerii cu El, atunci va ședea pe tronul slavei Sale și se vor aduna înaintea Lui toate neamurile și îi va despărți pe unii de alții precum desparte păstorul oile de capre, și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele, de-a stânga, și va zice celor de-a dreapta Sa: „Veniți și moșteniți împărăția cea pregătită vouă de Tatăl de la întemeierea lumii!“; iar celor de-a stânga va zice: „Duceți-vă de la Mine în focul cel veșnic, care este gătit diavolului și îngerilor lui!“*. Și vor merge aceștia la osândă veșnică, iar dreptii, la viață veșnică»

O, fiilor, sună îngerul Domnului, sună din trâmbița venirii Mele peste cei vii și peste cei morți. Îngerul Meu, dimpreună cu toată oastea îngerească, vede la voi tronul cuvântului Meu,

cartea judecății făpturii, calea venirii Mele pentru judecată. Se clatină cerul și pământul sub pașii venirii Mele, că a venit judecata de apoi. Amin. Ioan, apostolul Meu, a văzut-o venind și a spus: *«Văd un tron mare, alb, și pe Cel Care șade pe tron, iar dinaintea feței Lui pământul și cerul au fugit, și loc nu s-a mai găsit pentru ele. Și am văzut pe morți, pe cei mari și pe cei mici, stând în fața tronului, și cărțile au fost deschise, și altă carte a fost deschisă, care este Cartea Vieții, și morții au fost judecați de cele scrise în cărți, potrivit cu faptele lor. Și marea a dat pe morții cei din ea, și moartea și iadul au dat pe morții lor, și judecați au fost fiecare după faptele lor. Apoi moartea și iadul au fost aruncate în râul de foc, moartea cea de a doua, iezerul cel de foc»*. Amin.

Dați, fiilor, lumii întregi cuvântul Meu, veacul cel nou, vorbirea Mea peste pământ. Dați poporului Meu cuvântul Meu, că pe Moise l-a bătut poporul că de ce l-a scos din Egipt, dar pe voi v-ar bate că de ce l-ați lăsat să moară în lume. Dați morților veacul cel nou, cuvântul Meu care este cu voi, că iată, sună îngerul Meu din trâmbița venirii Mele, sună îngerul Domnului peste vii și peste morți. Amin.

Eu, fiilor credincioși venirii Mele după două mii de ani, Eu și cu voi și cu îngerul Meu deschidem porțile iadului și ale morții și strigăm afară pe morți, așa cum l-am strigat pe Lazăr din mormânt pentru credința surorilor lui, căroră Eu le-am spus: *«Dacă veți crede, veți vedea slava lui Dumnezeu, căci oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată»*. Amin.

Am spus că vin la voi cu sărbătoarea îngerilor, și voi lua din mânuțele voastre jertfa cea pentru cei din locuința morților și Mă voi duce cu ea la ei, și le voi vesti că vin curând să-i iau și să le dau ziua învierii, și îi voi mângâia și îi voi ușura și le voi da din învierea lor și le voi da grai să vorbească unii cu alții despre venirea Mea și despre voi, cei ce lucrați cu Mine pentru ziua venirii Mele. Cuvântul Meu care trece prin grădina Mea de la voi îi mângâie pe cei strigați la pomenire, iar Eu le dau din pacea Mea. Amin, amin, amin.

Cuvântul Meu este toiagul cu care Eu cârmuiesc lumea cea văzută și cea nevăzută, pe cei din cer și pe cei de pe pământ și pe cei din adânc; pe fiecare după faptele lor îi cârmuiesc. Bat cu toiagul și zic: ridicăți-vă, voi, porți, ca să între în voi raza învierii! Sunt Împăratul slavei, sunt Domnul puterilor! Amin, amin, amin. Eu sunt Cel ce sunt. Sculați-vă să mergem! Mergem pe pământ, acolo unde Eu sunt întru slava Mea, cu toți îngerii Mei venit pentru venirea cea mare, pentru învierea celor vii și a celor morți. Am întins masa pentru voi. Luați și mâncați și vă bucurați! Eu sunt hrana de pe masă și sunt fructul învierii. Cei morți întru Hristos, cei morți fără de Hristos, sculați-vă și hai la masă de înviere, căci jertfa celor mai mici ai neamului omenesc strigă de pe pământ pentru voi la Mine ca să vă aduc la masa învierii făpturii.

Iată slava Mea, tronul cuvântului Meu! Iată veacul cel nou, vorbirea Mea peste pământ, cuvântul Meu, care împărățește de pe tronul său! Amin. Suflu cu el peste voi. Luați din el și grații! Mâncați din el și înviați! Acesta este glasul Meu. Luați cuvânt din cuvânt și dați-vă unii altora din el, că am venit să vă dau. Amin, amin, amin.

– Doamne, rana Ta este deschisă, și din ea curge peste noi, curge din viața Ta peste noi, iar noi prindem viață din viață, căci Tu ești Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut din Tatăl, și din om apoi, Dumnezeu născut din om, ca să poți să-l sui pe om la Dumnezeu pe calea aceasta, prin Tine, Domn al vieții cea fără de moarte. Întru Tine, Doamne, este viața, iar ea este lumina oamenilor, și pe ea n-o poate cuprinde întunericul. Iată câtă lumină aici și acum, din Tine, iar slava Ta cu care Te slăvești peste pământ acum, la venirea Ta cu învierea, ne dă nouă cuvântul învierii, cuvântul care sună prin îngerul Tău peste grădina Ta, care unește începutul cu sfârșitul în ea. O, cât de așteptați au fost cei născuți în zilele din urmă din cuvântul Tău, care suflă cu putere și care răspândește din grădina lui peste pământ vestea învierii făpturii, vestea răscumpărării, Doamne!

Noi, cei mari și cei mici între morți, mărturisim lumii oamenilor de pe pământ că lumea cea de după mormânt este cu adevărat. Cele ce nu se văd sunt adevărate, iar cele ce se văd nu sunt

adevărate. Când omul trece din lumea cea de pe pământ în lumea cea care nu se vede cu ochii trupului, trece omul această punte fără să simtă, și deodată vede altceva, necunoscut de el, și așa intră în lumea cea care nu se vede. Cine intră fără de veste în această lume care nu se vede, acela e plin de spaimă și se duce între cei plini de spaimă și nu poate ști nimic decât din el însuși fiecare din aceștia, iar unul ca acesta nu găsește nici un sprijin în spaima lui, căci a plecat fără de veste de pe pământ. Vai celor ce nu au de la cine să ia de pe pământ apoi, că aici numai din mâini bune poate ajunge vreo ușurare și vreo știre și vreo înțelegere.

Tu, Doamne al puterilor, dă-le putere oamenilor să creadă că ai venit la noi și ne-ai dat putere să mărturisim de aici oamenilor de pe pământ. Vederea omului de pe pământ e prea trupească, e prea mică, e prea puțină ca să poată vedea omul ceva din cele ce sunt din lumea cea de după trupul acesta, din lumea cea de bucurii și de dureri pentru cei din ea.

Oprește-te tu, lume de pe pământ, și ascultă glasul celor din morminte, căci lumea lor este mai vie decât cea de pe pământ. Oprește-te și lasă-ți mintea către cele ce sunt, căci cele ce sunt nu se văd, nu se văd decât cu priviri sfinte pe pământ. Cartea judecății s-a deschis pe pământ, iar masa ei este grădina Domnului cea din mijlocul României, și toți morții mari și mici aud pe Domnul grăind în limba română. În toate laturile lumii nevăzute se aude cuvântul lui Dumnezeu, Care grăiește pe românește vestea învierii și cuvântul mângâierii peste cei ce așteaptă ieșirea și facerea din nou a lumii, învierea lumii care așteaptă aceasta. Pretutindenii acum în lumea celor ce nu mai sunt pe pământ, Se aude și Se vede Domnul Care vine, Iisus Hristos, Mielul Tatălui Dumnezeu. Astăzi au auzit glasul Lui și au văzut slava Lui cea însoțită de îngeri în sărbătoare. Și ne-a dus Domnul pe pământ, și suntem cu El în locul Lui de slavă, locul începutului lumii de atunci și cea de acum, care va să fie.

Oprește-te, tu, lume de pe pământ, și ascultă glasul celor din morminte, care grăiesc la porunca Cuvântului lui Dumnezeu, Iisus Hristos, trimisul Tatălui Dumnezeu. Toate sufletele vor învia și vor avea trupuri, că se împlinește învierea morților și viața veacului ce va să fie, iar moartea și iadul vor fi aruncate în râul de foc, moartea cea de a doua, iezerul cel de foc. Cuvântul lui Iisus Hristos, care a ajuns până la noi, este râul de foc în care este moartea aruncată, iar noi, izbăviți pentru strigarea celor ce strigă pentru noi din grădina cea nouă către Dumnezeu, ca să ne dea răscumpărarea și învierea, iar lor, veșnicia cea pentru fapta credinței în venirea Domnului cu învierea făpturii, cu înnoirea lumii care va să fie. Amin.

E mare ziua aceasta. Îngerul Domnului sună și vestește vestea cea mare, ziua izbăvirii pentru cei ce așteaptă în locuința morților, așteaptă de la Adam și până în zilele acestea. Și dacă s-au ivit răscumpărătorii prin care Domnul lucrează de pe pământ, s-a ivit și răscumpărarea cea de la Domnul. Curând, curând pământul va da înapoi pe morții din el, și ei vor sta pe picioarele lor și li se va da duh de viață și duh dătător de viață, și apoi cei vii vor fi în răpire și vor vedea pe Domnul și Îl vor întâmpina și pururea vom fi cu El. Amin, amin, amin.

– O, cât ați așteptat voi ziua venirii Mele cu sfinții și cu îngerii, voi, cei ce dormiți cu trupul în morminte! Nu știu lumea oamenilor de pe pământ ce este trupul cel de după trup. Eu vă voi slobozi pe voi, iar voi veți mărturisi prin cuvântul Meu, căci Eu sunt Dumnezeul celor vii. Nu vrea lumea oamenilor să știe ce este moartea. Fug oamenii de moarte, că ei nu știu nimic de ea, și de aceea o iubesc pe ea și nu știu ce iubesc. Eu vă voi slobozi pe voi, căci v-am dat lumina cuvântului Meu cu care vin în locul începutului Meu cel nou, ca să lucrez de aici înnoirea făpturii. Amin.

Iar voi, îngeri ai slavei Mele, ascultați de îngerul Meu, Mihail arhanghelul, care sună venirea Mea pe pământ pentru cei din cer și pentru cei de pe pământ și pentru cei din locuința morților. Amin.

Eu, fiilor, Eu și cu voi și cu îngerul Meu am făcut cale spre venirea Mea la voi celor ce au fost și nu mai sunt pe pământ. Am făcut pomenire și ne-am strâns toți la această sărbătoare de

îngeri, căci îngerii sunt în mare lucrare, în mare zi de sărbătoare peste voi și peste cei din lumea cea nevăzută. Acum întindem masă de cuvânt și masă de bucate pentru bucuria zilei acesteia.

Iată, fiilor neputincioși, pot Eu în voi, și am zidit casa întâlnirii, și stăm în ea la masă de praznic îngeresc, și apoi îi așezăm și acoperișul, căci am putut în voi. Vă mulțumesc că am putut în voi, copiii neputincioși. Iată, Eu pot în cei ce nu pot, căci cei ce pot, pot ei în ei, și pe Mine nu Mă lasă cu lucrul Meu cel pentru Mine în ei.

Acum îngerul Meu sună binecuvântarea praznicului în casa întâlnirii. Acoperișul casei este acum slava Mea de îngeri și de sfinți și de izbăviți. Luați și vă hrăniți! Apoi, fiilor, ne așezăm din nou și împlinim toată cartea cea de azi.

Veniți la cină, voi, cei chemați, cei din lumea văzută și din cea nevăzută! Veniți și prânziți! Hai să facem bucurie celor ce așteaptă pe Domnul. Eu vin, și toți și toate Mă așteaptă să vin.

O, poporul Meu, să fii, fiule, venirea Mea. Aceasta să fii tu, că tu ești așteptat de șapte veacuri, fiule, și să fii samarinean, căci Eu îți voi plăti îndoit.

Acum, pace ție, și pace vouă! Văzutele și nevăzutele să petreacă laolaltă în duhul păcii Mele, și iarăși vom merge înainte cu cuvântul cel de azi, fiilor din grădină, căci am cuvânt încă pentru lucrul cel de azi. Amin, amin, amin.

Voi, fiilor din grădina venirii Mele, și tu, poporul Meu cel mic, Eu și cu voi și cu îngerul Meu am făcut masă de pomenire și cale spre locul venirii Mele la voi. Am făcut azi cale spre noi celor ce au fost și nu mai sunt pe pământ. Le-am dat și lor mâna, așa cum v-am dat-o vouă când v-am luat în sânul Meu ca să lucrez cu voi izbăvirea neamului omenesc. Acest cuvânt care curge din Mine la voi a adus cu el vremea despre care am zis Eu prin Scripturi, căci așa am zis: *«Vine vremea, și a și venit, când cei din morminte vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și vor ieși spre înviere»*. Eu și cu voi și cu îngerul Meu împlinim calea acestei Scripturi spre cei ce au fost și nu mai sunt pe pământ. Amin.

Când am dat lui Israel glasul Meu și poruncile vieții, Eu i-am spus: *«Ascultă, Israele, glasul Meu și silește-te să îplinești, că Eu, Domnul Dumnezeuul tău, sunt Dumnezeu zelos, Care pedepsesc vina părinților în copii până la al treilea și al patrulea neam pentru cei ce Mă urăsc, și Mă milostivesc până la al miilea neam către cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele»*. Amin. Eu așa i-am spus lui Israel: *«Ascultă, Israele, glasul Meu»*, și așa îi spun și azi lui Israel, că a venit vremea Scripturii când și cei din morminte aud glasul Meu și vin să-l asculte și vin când îi chem, și au venit. Amin.

O, taina împărăției cerurilor se pătrunde cu greu de către cei de pe pământ, dar ea este taina cea minunată care cuprinde în ea pe cei credincioși Mie. Moise și cu proorocii au arătat taina aceasta, dar cine n-are urechi nu aude, și cine n-are minte nu înțelege. Stă sufletul omului pe pământ în trup, și omul este nepăsător pentru taina împărăției cerurilor.

O, atâtea popasuri am făcut Eu pe pământ prin lucrarea Mea cu voi, fiilor! Moise a auzit glasul Meu și a văzut cum el s-a scris cu foc pe piatră în munte, și apoi l-a adus la Israel. Dar cu voi de atâtea ori, de atâtea ori, fiilor, am scris cuvântul Meu și l-am adus oamenilor! Am poposit de atâtea ori cu voi și cu cuvântul Meu cel de foc în mijlocul lumii, dar taina împărăției cerurilor nu mai stă scrisă pe nici o inimă. Numai inimi împietrite, numai cerbice tare, numai nepăsare, iar cei din morminte au ajuns să plângă de mila oamenilor de pe pământ care nu vor să știe de taina vieții și de taina morții. Plâng cei din morminte așa cum plângea bogatul care a ajuns în iad și a fost slobozit să vadă pe Avraam și pe cei dreپți din sânul odihnei lui. Plângea către Avraam bogatul cel sărac de viață și îi spunea să-l lase pe Lazăr cel fericit să se ducă pe pământ la frații lui să le spună de chinul din iad, ca să se îngrijească măcar ei de viața lor cea din trup și de viața lui cea din iad, căci viața și-o capătă de pe pământ omul dacă și-o capătă. Plângea bogatul către Avraam să-i dea voie lui Lazăr să-și ude vârful degetului în apă și să se ducă să-i răcorească

limba, căci văpaia iadului e chin mare, și îi spunea Avraam că e mare și întărită prăpastie între ei, și nu se poate trece.

O, fuge omul de chin pe pământ, fuge omul de durere și de suferință, dar scris este: «*Cei ce au suferit cu trupul au isprăvit cu păcatul*», dar omul fuge de izbăvirea lui. Nici dacă se scoală cineva dintre morți să vină să spună ce este în iad, nici așa nu se teme omul de iad, iar cei din morminte plâng pentru ei și pentru cei rămași pe pământ care nu se pregătesc pentru viața de veci. Acum, iată ce am făcut: am dat voie morților să vină să vadă lucrarea Mea cu poporul Meu cel nou. A venit ceasul să audă cei din morminte glasul Meu cel de peste voi, iar voi sunteți martorii Mei. Iată-i pe ei cum mărturisesc ceea ce văd. Fiți atenți să auziți, fiilor.

– *Noi, cei care am hulit din lături cuvântul acesta și coborârea lui și pe poporul cel credincios care venea la izvorul acesta, ne uităm acum la măreția lucrării pe care Hristos Domnul o lucrează cu voi, cei mai de pe urmă. Mărturisim păcatul hulei pe care din neștiință l-am lucrat. Noi n-am știut că lucrarea aceasta vine de la Dumnezeu, și ne-am jucat de-a bolovănitul peste ea. A venit fără de veste ieșirea din trup peste noi și ne-am dus la chin. Acum vedem cum ne-am gătit chinul și jalea pentru viața în nepăsare și pentru lovirea pe care am lucrat-o asupra slavei lui Dumnezeu, care este cu cei din urmă. Cei din urmă sunt mari salvatori din partea lui Hristos, Domnul milei. El ne-a întins puntea milei, ca să venim spre izvor, și am venit, că Domnul a poruncit. Amin.*

Să audă cei de pe pământ și să-și facă loc lângă Dumnezeu, că e mare jale și mare spaimă în locuința morților. Să audă cei din trup și să-și lucreze viața, că moartea e grea de dus. Vine vremea vieții veșnice și a osândei veșnice.

Sculați-vă la viață, voi, cei din trup, că vine Iisus Hristos Domnul cu judecata pentru fapte. Ne-a trimis pe noi să vă deșteptăm, iar noi așa facem, și ne va plăti Hristos, că este Domnul milei. Veniți la viață! Amin. Venim și noi, că ne cheamă Domnul. Amin. E mare lucrarea Lui cu cei din grădina Lui cea de la Pucioasa. E foc și pucioasă pentru cei păcătoși cuvântul Lui cel de la Pucioasa. Râu de foc este acest cuvânt, iar Domnul aruncă moartea și iadul în râul cel de foc, în cuvântul acesta care ne cheamă în el și ne curăță cum se curăță aurul în foc. E mare slavă în locul acesta. E împărăția cerurilor cu Domnul în mijlocul oamenilor. Faceți-vă și voi împărăție a Lui, că e înspăimântătoare împărăția morții pe pământ și în adânc. Nu este pieire pentru cei ce pleacă de pe pământ, ci este chin și jale și usturime fără capăt, și spaimă fără ieșire, dar a venit Hristos la noi și ne-a adus cu El aici, și noi mărturisim.

Dați-ne mâna, că voi veniți de la Domnul spre cei vii și spre cei morți, ca să le dați mâna spre Domnul. Dați-ne mâna, voi, cei din grădina Domnului de la Pucioasa! Amin. Și ne-ați dat-o. Amin. Voi stați pe pământ din partea Domnului, Care vine să izbăvească neamul omenesc. Locul de la voi este tronul judecății de apoi, râul de foc în care sunt aruncate moartea și iadul, râul vieții veșnice din care curge învierea peste vii și peste morți. Amin. Când voi strigați la cer pentru noi, cei din locuința morților, e mare cutremur aici, și apoi vin îngerii cei milostivi și ne scot și ne aduc la masa cerului. Se clatină cerul și pământul de lucrul cel de la voi spre noi. Se desfac puterile morții și se vaită duhurile rele, că a venit osândirea morții. Amin. E mare zarvă pentru înviere, pentru nașterea din pământ a trupurilor, căci scris-a Domnul și a zis: «Din sânurile pământului umbrele vor învia». Amin.

Iar acum, și noi, cei care am plecat din trup cu nădejdea învierii, și noi, care am fost fii ai acestei lucrări, aducem în grădina izbăvirii vestea că vine învierea. E Domnul cu ea pe brațe. Cămașa învierii va cuprinde toată făptura care va primi cerul cel nou și pământul cel nou de moștenire. Toate tainele sunt în mâna lui Hristos, Fiul Tatălui Savaot, Domnul, Care vine iar, și cu slavă vine și judecă viii și morții, și vine să-și așeze împărăția. Vine jalea peste cei ce au părăsit lucrarea aceasta după ce au cunoscut-o. Dar voi, fii ai grădinii din care lucrează Domnul peste pământ, aduceți glasuri miloase spre El și cereți curățirea lor de păcatul hulei, că acest păcat nu se iartă, ci se curățește. Amin.

Această milă să vină, Doamne, peste cei ce Te-au cunoscut în acest izvor și Te-au părăsit și au plecat spre lumea cea de păcat sau au plecat din trup lovind în Tine, Doamne, și în lucrarea de mântuire cu care ai venit în întâmpinarea celor vii și a celor morți, Doamne. Este scris în Scripturi să vii, și de aceea vii. Vino și iar vino, că venirea Ta e cu cei din grădina de aici! Vino și iar vino, că venirea Ta aici alină pe cei ce așteaptă în locuința morților! Vino, Doamne, căci cerul și pământul este împărăția Ta! Amin, amin, amin.

– Iar Eu, Domnul, vin când Mă strigați. Cei din grădină au ochi și urechi, au trup și suflet și duh, și ei sunt cei ce vă aud pe voi, și Eu vă iau de la ei. Vă dau lor să vă curețe, să vă spele, să vă îmbrace în cămașa Mea, în cămașa învierii și să vă pregătească pentru venirea Mea, ca să vin apoi. Tronul judecății făpturii este cu ei, iar Eu, Domnul, miluiesc prin ei până la al miilea neam. Amin, amin, amin.

O, copii dulci și miloși din grădină, vă dau vouă cel mai dulce și cel mai frumos cuvânt: vă iubesc! Acesta este cel mai frumos cuvânt, și vi-l dau vouă, că n-am cui să-l dau decât la cei iubiți. Arhanghelii Mihail și Gavriil vă sunt mereu în dreapta și în stânga, în stânga și în dreapta, pentru lucrul Meu cu voi. Îngerul Meu, Mihail arhanghelul, v-a făcut vouă cale spre cei din morminte, și lor spre voi, și iată masa lor de pomenire și de apel pentru înviere.

O, ce durere, că omul care pomenește morții nu vrea să le facă pomană ca pentru cer! O, ce durere! Nu se pot apropia cei pomeniți. Țuica, băutura diavolului, stă pe mesele de pomenire; carnea, la fel. O, pentru cer nu se lucrează ca pentru cei de pe pământ. Nu se apropie îngerul la pomenire ca să se ducă apoi să ajute pe cel pomedit. Carnea și țuica nu milostivesc cerul, și aduc chin de iad pentru cel pomedit. O, nu mai sunt pe pământ cei ce miluiesc pe cei din morminte.

Fiilor din grădina salvării, Eu vă iubesc. Acesta este cel mai frumos cuvânt, și vi-l dau vouă, că n-am cui să-l dau. Dați mâna celor adormiți, că așteaptă. Ridic din voi neam nou dintre vii și dintre morți, seminție nouă, după duh, nu după trup; din curăție, nu din trup. Voi umple pământul cu cei salvați, cu cei născuți din cuvântul Meu cel de peste voi. Pic cu pic întocmesc învierea cea mare. Curând, curând, cei ce dorm în țărâna pământului vor sta pe picioarele lor, că este scris să fie așa, iar cele scrise vin spre împlinire cu totul. Amin.

Mai-marii îngerilor și ai puterilor cerești vă dau vouă toată slava Mea de îngeri, ca să fie cu voi pentru întocmirea lucrului Meu cu voi. Iată, căsuța din deal are lângă ea casa întâlnirii, așezată de Mine prin voi. Un picuț, și îi punem acoperișul. Pic cu pic dăm înfățișarea cea dulce peste lucrul lucrat de voi cu voie bună, căci vă văd cu voie bună și cu drag prin lucrul ce vi-l dau să-l lucrați. Vremea cea bună se ține după voi și vă lasă să lucrați. Lucrați după vreme, iar obosiți să nu fiți, copii neputincioși. Pot Eu în voi. Toată oastea cerească este la praznicul acesta să vă mângâie pentru lucrul casei întâlnirii. Se întâlnește cerul cu omul. Iată-i și pe cei din locuința morților, ca să se veselească de slava Mea cu voi, de salvarea cea de la Mine, căci Eu Mă îndur de cine voiesc. Pentru voi, fiilor miloși, Mă milostivesc până la al miilea neam, că Mă iubiți și păziți poruncile Mele. Fiți sfinți, că am de luat din mânuțele voastre jertfa cea pentru salvarea făpturii, cererea cea pentru învierea firii văzute și nevăzute, copii salvatori din partea Mea.

Vă dau har mult. Vă dau tot ajutorul din cer și de pe pământ. Pot Eu, copii neputincioși. Pot Eu. Amin. Să se apropie tot ajutorul pentru începutul și sfârșitul cel bun al slavei casei întâlnirii. Amin. Slava Mea se va sălășlui în ea, și voi chema la masa Mea pe om, ca să-i dau din slava Mea cu voi, și să ia omul din slava Mea și s-o dorească. Așa v-am spus: tot neamul omenesc se va minuna de lucrul Meu cu voi, de slava Mea de peste voi, de mânuțele voastre, care sunt în lucru prin mâna Mea cea cu putere. Amin.

Lucrează cu iubire, poporul Meu iubit, poporul Meu micuț. Unul pe altul să ne iubim, că iubirea înseamnă jertfă, fiule. Eu așa am iubit. Eu te iubesc, poporul Meu; acesta este cuvântul Meu, cel mai frumos cuvânt pe care ți-l dau. Te iubesc ca pe cel mic, poporul Meu, întâiul Meu născut, neamul Meu cel nou, din care Eu voi face cer nou și pământ nou, spre slava venirii Mele și spre mărirea fiilor lui Dumnezeu, cei așteptați de toată făptura. Și dacă Eu te iubesc, tu vei

putea tot ce voiesc Eu, fiindcă poate iubirea, iubirea Mea din voi, copii iubiți de Dumnezeu, ea poate.

Pace ție, popor iubit de Dumnezeu! Tu ești pacea Mea. Pacea Mea o dau la cei ce Mă caută cu tine, căci tu ești pacea Mea și Mă dau celor ce Mă caută. Eu vin cu învierea făpturii și vin curând, și cu voi lucrez, copii ai venirii Mele. Tot și toate să se plece spre înviere, căci glasul învierii strigă din Mine peste pământ, și Eu vin să-i dau omului viață din viața Mea. Amin, amin, amin.

08/21-11-2000